

Sygn. akt III Kow 754/21/s

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2021r.

Sąd Okręgowy w Toruniu III Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Danuta Dybska

po rozpoznaniu skargi **M. J. s. J.**

na decyzję Dyrektora Zakładu Karnego (...) w G. z dnia 16 marca 2021r. o umieszczeniu skazanego w celi monitorowanej

na podstawie art. 7§5 kkw

postanawia

I. utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję Dyrektora Zakładu Karnego (...) w G.;

II. zwolnić skarżącego od zapłaty wydatków postępowania, którymi obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 16 marca 2021r. Dyrektor Zakładu Karnego (...) w G. podjął decyzję o umieszczeniu M. J. w celi monitorowanej.

Decyzję w terminie zaskarżył skarżący. W treści skargi wskazał, że w dniu 16 marca 2021 roku podczas kontroli osobistej ujawniono u niego niedozwolony lek. Następnie dokonano kontroli celi mieszkalnej, w której przebywał, po czym polecono mu zabrać rzeczy i umieszczono w celi pojedynczej monitorowanej. Skarżący zarzuca, że ani w dniu umieszczenia w celi monitorowanej, ani też następnego dnia nie otrzymał decyzji na piśmie, z pouczeniem, że może się od niej odwołać w terminie 7 dni. Podał także, że przed umieszczeniem w celi monitorowanej nie przeprowadzono z nim rozmowy psychologicznej, uczyniono to dopiero w dniu 18 marca 2021 roku. W dniu 18 marca 2021 roku także został ukarany umieszczeniem w celi izolacyjnej i tego dnia próbowano podsunąć mu do podpisu decyzję o umieszczeniu w celi monitorowanej, lecz z datą 18 marca 2021 roku oraz drugą decyzję uchylającą decyzję z dnia 16 marca 2021 roku. Skarżący podał nadto, że celi monitorowana, w której został umieszczony nie spełniała podstawowych norm przewidzianych prawem jako celi mieszkalna. Został w niej umieszczony w przeddzień zakończenia procesu, czym ograniczono mu prawo do obrony. Wskazał, że jego korespondencja jest wysyłana z opóźnieniem.

Pismem z dnia 26 marca 2021 roku (k. 19-20 akt) wniósł o przywrócenie terminu do złożenia skargi na decyzję z dnia 16 marca 2021 roku o umieszczeniu w celi pojedynczej monitorowanej.

Skarga nie została uwzględniona przez Dyrektora.

Sąd Penitencjarny zważył co następuje:

Skarga skazanego jest niezasadna.

Instytucja skargi przewidziana w art. 7§1 kkw przysługuje tylko z powodu niezgodności skarżonej decyzji z prawem, a badanie skarżonej decyzji nie wykazało naruszenia obowiązujących przepisów prawa, które miałyby skutkować uznaniem jej za nielegalną. Przedmiotowa decyzja wydana została zgodnie z przepisami, przez kompetentny organ, w ramach obowiązującej procedury, w oparciu o miarodajny materiał dowodowy.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd uznał za bezprzedmiotowy wniosek z dnia 26 marca 2021 roku o przywrócenie terminu do zaskarżenia decyzji z dnia 16 marca 2021 roku o umieszczeniu w celi monitorowanej, albowiem skarga została wniesiona w terminie tj. w dniu 23 marca 2021 roku (data przekazania przesyłki do administracji jednostki penitencjarnej). Brak zatem podstaw do przywrócenia skarżącemu terminu do zaskarżenia decyzji.

Odnosząc się natomiast do kwestii podjętej wobec skarżącego decyzji nr (...) z dnia 16 marca 2021 roku o umieszczeniu w celi monitorowanej to podkreślić należy, że podstawą faktyczną takiej decyzji było jego zachowanie w dniu 16 marca 2021 roku, polegające na posiadaniu dwóch fiolek substancji o nazwie (...), co zostało ujawnione w trakcie kontroli osobistej skarżącego. Dyrektor jednostki penitencjarnej na podstawie art. 73a§8 kkw i art. 116§5a kkw, w związku ze sporządzonym wnioskiem przez młodszego wychowawcę D. Penitencjarnego (k. 39 akt), zadecydował o umieszczeniu skarżącego w celi monitorowanej co uzasadnił potrzebą zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w zakładzie karnym. M. J. został zapoznany z treścią decyzji z dnia 16 marca 2021 roku, jednak odmówił złożenia podpisu oraz przyjęcia egzemplarza decyzji - co zostało na w/w dokumencie odnotowane. Został wówczas także pouczony o możliwości złożenia skargi na powyższą decyzję w trybie art. 7 kkw, co wszakże uczynił.

Wskazać dalej należy, że w dniu 18 marca 2021 roku wymierzono skarżącemu karę dyscyplinarną w postaci umieszczenia w celi izolacyjnej na okres 7 dni. Zgodnie z zaleceniami psychologa, z uwagi na możliwość prezentowania przez osadzonego nieprzewidywalnych i impulsywnych zachowań, wskazane było wykonanie orzeczonej kary dyscyplinarnej w celi wyposażonej w system monitoringu wizyjnego (czyli w celi monitorowanej). W związku z wykonywaniem kary dyscyplinarnej i zaleceniami psychologa, został zatem sporządzony kolejny wniosek o umieszczenie skazanego w celi monitorowanej, który został uwzględniony decyzją Dyrektora nr (...) z dnia 18 marca 2021r. (k. 44-45 akt). Jako że od dnia 18 marca 2021r. zachodziła inna okoliczność uzasadniająca osadzenie skarżącego w celi monitorowanej, toteż tego dnia uchylano pierwotną decyzję nr (...) z dnia 16 marca 2021 (k. 46 akt). Skarżący ponownie odmówił złożenia podpisu na decyzji oraz przyjęcia jej egzemplarza, przy czym został pouczony o możliwości jej zaskarżenia.

W dniu 25 marca 2021 roku, po odbyciu przez M. J. kary dyscyplinarnej w postaci umieszczenia w celi izolacyjnej, a tym samym w związku z ustaniem przesłanek do umieszczenia go w celi monitorowanej, decyzją nr (...)/u z dnia 25 marca 2021r. uchylono decyzję z dnia 18 marca 2021 roku (k. 47 akt). Także na tej decyzji skarżący odmówił podpisu.

Skarżący był informowany o wszystkich wydanych wobec niego decyzjach, lecz z własnej woli nie otrzymał przeznaczonych dla niego egzemplarzy, odmówił także złożenia na nich podpisu, co zostało odnotowane przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Odnosząc się do kwestii nieprzeprowadzenia ze skarżącym rozmowy psychologicznej w dniu 16 marca 2021 roku to wskazać należy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami nie jest wymagane przeprowadzenie rozmowy psychologicznej w sytuacji zmiany zakwaterowania, jaka miała miejsce w dniu 16 marca 2021 roku, o czym Sąd wspominał powyżej, a co było podyktowane potrzebą zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w jednostce.

Zgodnie natomiast z art. 145§3 kkw, przed wymierzeniem skazanemu kary dyscyplinarnej z art. 143§1 pkt 8 kkw lekarz albo psycholog wydaje opinię o jego zdolności do jej odbycia. Nadto, w myśl §12 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 roku w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych, psycholog ma obowiązek sporządzenia opinii psychologicznej przed wymierzeniem skazanemu kary dyscyplinarnej umieszczenia w celi izolacyjnej oraz po dokonaniu przez psychologa kontroli, o której mowa w art. 148§3 kkw, w przypadku stwierdzenia przesłanek uniemożliwiających dalsze odbywanie tej kary. Wobec skarżącego została w dniu 18 marca 2021 roku wydana przez psychologa opinia psychologiczna, w której opiniujący wskazał, że osadzony jest zdolny do odbycia wymierzonej mu **kary dyscyplinarnej w postaci umieszczenia w celi izolacyjnej – z zaleceniem, by jednocześnie była to cela monitorowana.**

Jeśli zaś chodzi o kwestię podnoszonych przez skarżącego niewłaściwych warunków panujących w celi monitorowanej to - jak ustalono - cela nr 10 w oddziale III, w której był osadzony M. J. wyposażona była w niezbędny sprzęt

kwaterunkowy, a jej stan techniczny oraz instalacji wodno-kanalizacyjnej był dobry. Także instalacja centralnego ogrzewania była sprawna, zapewniony był odpowiedni komfort termiczny.

Odnosząc się jeszcze do argumentu skarżącego odnośnie do utrudniania mu prawa do obrony to brak jest podstaw, by zgodzić się także i z tym zarzutem skarżącego. Zgodnie z obowiązującym porządkiem wewnętrznym osadzony może posiadać w celi mieszkalnej dokumenty związane z postępowaniem, którego jest uczestnikiem. Skarżący miał wyznaczone czynności procesowe w dniu 17 marca 2021 roku przed Sądem Okręgowym w Łodzi, w których uczestniczył.

Z uwagi na brak szczegółowego wskazania o jaką korespondencję skarżącemu chodzi, nie sposób odnieść się do podnoszonego przez niego zarzutu o opóźnieniach wysyłania jego korespondencji.

W niniejszej sprawie brak jest zatem podstaw do postrzegania zaskarżonej decyzji o umieszczeniu w celi monitorowanej w kategoriach niezgodnej z prawem (nielegalnej).

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na mocy art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.